

ΤΟ ΑΣΤΥ

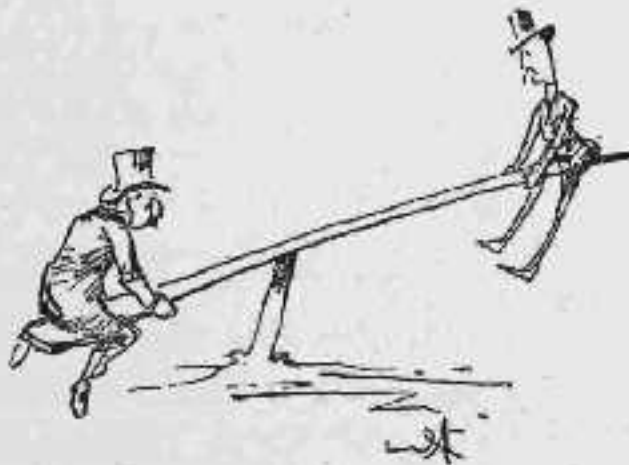
Διατρέχον ήδη τὸ βον ἔτος τολμᾶ βαπτιζόμενον ἐπὶ τοῦ παρελθόντος εὐ-
προσώπως νὰ ζητήσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῆς κοινωνίας, ἣτις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς,
ὡς γνησίον τέκνον τῆς τὸ ἐξέθρεψεν. Εἰς τοιαύτην ἡλικίαν τὰ ἄλλα συνομη-
λικὰ του δὲν ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσιν εἰμὴ σωρίαν ἀταξίαν, ἐνῶ τὸ "Αστυ
τοσαῦτα ἐπέτελεσε σοβαρὰ καὶ ἀξία προσοχῆς ἔργα, ὥστε ἐναδρονόμενον
δύναται νὰ λέγῃ εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστὰς του: *Ἀναδιψήσατε
τοὺς δύο πρώτους τόμους διὰ τὰ ἴδητε τὴν ἐργασίαν μου. Δι' ἐ-
κείνους οἵτινες δὲν ἔχουσι τοὺς τόμους — τοὺς ὁποίους πρέπει ν' ἀγοράσωσι
— καὶ δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσι τὸν ἑλικὸν χρόνον ὅπως ἀναδιψή-
σωσι τοὺς τόμους, σημειοῦμεν ἐνταῦθα προχείρως, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῶν
δύο ἐτῶν τὸ*

ΑΣΤΥ

ἐδημοσίευσεν **104** προσωπογραφίας, πλείστα; ἴσα; ἄλλα; **εἰκόνας,**
πρωτοτύπους μουσικὰς συνθέσεις καὶ **γελοιογραφίας,** ὧν οὐκ ἔ-
στιν ἀριθμὸς. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην — τὸ λέγει ἀνευθρόμῳ — ἔχει
τὸ μονοπώλιον ἐν Ἑλλάδι, χωρὶς οὐδεὶς νόμος τοῦ κ. Τρικούπη νὰ χορη-
γήσῃ αὐτῷ τοῦτο.

Ἐκτός τούτων, αἱ μάθωσι πάντες, ὅτι αἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι τὸ
"Αστυ ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χαρτίου, ἀξίας τριπλασίας τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις πωλουμέ-
νων φύλλων.

Σώματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖω, δεμένα μὲν
πρὸς **15** ὄρ. ἕκαστον, ἀδεῖα δὲ πρὸς **10** ὄρ. Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους
συνδρομητὰς γίνεται ἔκπτωσης. Ἐπίσης εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ "Αστεος πω-
λοῦνται καὶ παλαιὰ φύλλα πρὸς συμπλήρωσιν ἐλλειπῶν σωμάτων.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Χριστούγεννα.

Ἐγεννήθη καὶ πάλιν ἐφέτος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ δὲ
ἐφημερίδες πάσης ἀποχρώσεως, ὡς ληξιαρχοὶ, ἀνέγραψαν
διὰ μακρῶν μάλιστα, ἐλλείψει ἄλλων ζητημάτων τὸ ἐπί-
σημον γεγονός. Ὡς πιστοὶ καὶ ἡμεῖς χρονογράφοι δὲν πα-
ραλείπομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι καὶ ἐφέτος οἱ ἀγιοῦπαιδὲς ἀ-
νύμνησαν τοῦ Σωτῆρος τὴν γέννησιν διὰ βαρβαροφῶνων
ὀργάνων, ὡσεὶ προέκειτο περὶ διαδηλώσεως τῆς Ἀντιπο-
λιτεύσεως, ὅτι προετίμησε μὲ ὅλον αὐτὸ τὸ ψῦχος νὰ γεν-
νηθῇ καὶ αὐθις εἰς φάτνην τῶν ἀλόγων καὶ ὅτι ὅλοι οἱ
χριστιανοὶ ἔσπευσαν εἰς τοὺς Ναοὺς μετὰ πολλοῦ ζήλου
καὶ εὐλαβείας ζητοῦντες ἄφρασιν ἀμαρτιῶν, ἐνῶ οἱ ἐν σώ-
ματι πορευόμενοι στρατιῶται ἐζήτουν μᾶλλον ἄφρασιν τα-
χεῖαν . . . ἐκ τοῦ στρατοῦ. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ Σωτὴρ
θὰ εἰσκαύσῃ τὰς δεήσεις πάντων καὶ ὅτι θὰ ἐλεήσῃ πάν-
τας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπὸ τοῦ Παπαμιχαλοπούλου μέχρι
τοῦ Νιόνιου, ὅστις βεβαίως μόνον εἰς ἀκούσια ἀμαρτή-
ματα θὰ περιέπεσε.

Γένοιτο!

*

Μᾶς κατέλαβε δριμὺ τὸ ψῦχος, δριμύτερον μάλιστα ἀπὸ

τὰς ἀγορεύσεις τῶν κ. βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους, ἐν παρ-
ὄδῳ εἰρήσθω, μακαρίζω ἐγὼ ὁ ριγῶν τὴν στιγμὴν ταύ-
την, διότι ἀνεχώρησαν εἰς τὰς ἐπιπέδους των, δριμύτερον δὲ
καὶ ἀπὸ πολλῶν ἄρθρων τῶν σπουδαίων συναδέλφων περὶ τοῦ
εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Ἡ θερμοκρασία καταπίπτει ὀλονέν,
ὅπως τὸ φρόνημα τῶν ἐπανστατῶν, καὶ τὰ μόνον πράγ-
ματα ἅτινα προβάλλουσιν ἐρυθρὰ καὶ ὑπερηφάνως ἐκ τοῦ
ψυχῶς εἶνε. . . αἱ ρίνες. Ὑπὸ τοιαύτας ἐντυπώσεις φανταζό-
μεθα πόσον θὰ ὑποφέρῃ ὁ κ. Λομβάρδος, ὅστις δικαίως
κατὰ τινὰς δὲν ἐμνηρίσθη ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
τὸ ἐν Λαμῖα κίνημα.

*

Μετ' ὀλιγοήμερον μόνον διαμονὴν ἀνεχώρησαν ἐντεῦ-
θεν ὁ Διαδόχος μετὰ τοῦ Γεωργίου. Αἱ ἐφημερίδες δὲν εὐ-
ρον ἐπίθετα διὰ νὰ κοσμήσωσι τοὺς ἀναχωροῦντας β.λα-
σινοὺς τῆς Β. Οἰκογενείας. Ἡμεῖς τοὺς εὐχόμεθα νὰ ἐπι-
στρέψωσιν θάλλοντες καὶ ὡς Ἄετοί . . . Μέλανες.

*

Ἐτελείωσαν τέλος πάντων καὶ αἱ κατατομήσεις, ἀφοῦ
ἐτελείωσαν καὶ οἱ εἰς θάνατον καταδικασθέντες. Ἐν τού-
τοις ὁ λαὸς ἀκόμη ἐζήτει αἷμα καὶ μετὰ λύπης ἤκουσεν,
ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι διὰ ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς λαϊ-
μητόμου. Εἰς τοῦτο, ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ ν' ἀμφιβάλωμεν,
ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης τῶν
θεαμάτων τούτων κατὰ Κυριακὴν τοῦλάχιστον, προτείνο-
μεν, νὰ κόπτονται ἐπὶ τῆς λαϊμητόμου τετράποδα τινὰ
ζῶα πρὸς τέρψιν. Οἱ θεαταὶ ἐπὶ τῆ θέα ταυτη δὲν θὰ ἀ-
ναμνησθῶσι τοῦ ρητοῦ: *Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους;*

Ἄς

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἔχομεν ἐπανάστασιν!

Ὁ γενναῖος βουλευτὴς κ. Κοντογιάννης συναγαγὼν εἰς
τὸ χωρίον Καστρί τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος χι-
λιαδὰς χωρικῶν καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ στρατοῦ κα-
τέλυσε τὰς ἀρχάς, ἐκυρίευσεν τὴν Λαμῖαν καὶ ἀδεύει κατὰ
τῆς Πρωτευούσης σκοπεύων νὰ καταλάβῃ καὶ ταύτας.
Τὰ πράγματα εἶνε λίαν σοβαρὰ καὶ ἀπαιτοῦσι φρόνησιν.

*

Κωμικὸν ἐπεισόδιον.

Ἐν τῷ χωρίῳ Καστρί τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκί-
δος βουλευτὴς τις, ἀντιπολιτευόμενος, ἐννοεῖται, ἀπε-
πειράθη ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ περὶ τοὺς δέκα χωρικοὺς νὰ δια-
ταράξῃ τὴν τάξιν. Οἱ ὀπαδοὶ του τὸν ἐγκατέλιπον καὶ
τὸ κωμικὸν τοῦτο ἐπεισόδιον ἔληξε πρὸς μεγάλην πάντων
θυμηδίαν.

*

Οὕτω γράφεται ἡ ἱστορία ὑπὸ τῶν σοβαρῶν συναδέλ-
φων. Τὸ πρῶτον εἶνε περίληψις τῶν γραφέντων ὑπὸ τῶν
φίλων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τὸ δεύτερον ἐγρᾶφη ὑπὸ τῶν
Κυβερνητικῶν ἐφημερίδων. Τὰ ἐπίσημα ὄργανα ἀμφοτέρων
τῶν μερίδων ἐτήρησαν σιγὴν, ὡς ἐὰν εἶχε καταστραφῇ ὁ
ὀργανισμὸς των.

*

Ἡμεῖς ἔχοντες πρὸ ὀρθαλμῶν, ὅτι δυνατὸν νὰ συμβαίη